

JEFF BEZOS AND THE FUEL

JEFF BEZOS EN DIE BRANDSTOF

SEMANTIC REALITY 2026 · SHAREHOLDERS · 09

*My eerste sukses: om vir Bezos geld te gee om sy jag vol
brandstof te maak.*

Die telefoon, eens 'n eenvoudige kommunikasiemiddel, het geleidelik 'n manier geword om te deel, te praat, boodskappe te stuur. En selfone het landlyne verbygesteek. Almal moes praat. Om mense wat te laat weet?

Of die man nog by die huis is en wanneer hy sou vertrek, sodat die vrou haar minnaar kon inlaat. Iemand wat niemand geken het nie. Of die gewone vriend van die gesin wat oor naweke kom kuier het.

Toe was die luitoon altyd 'n intimiderende sein vir enigiemand wat op die punt was om iets buitengewoons te doen. En toe kom die stil boodskappe: WhatsApp, Telegram, Signal, Messenger, Direct, Viber, WeChat, Skype. Om boodskappe, foto's, video's, elke soort situasie uit te ruil. En lank het dit ook die geregtelike owerhede gehelp om hulle sake op te bou en seker te maak dat die skuldiges nie ongestraf bly nie.

Maar net toe alles perfek leek te werk, het ek ook begin om stories aan my vriende te stuur, om my ervarings te deel en hulle te laat glimlag en dink. Behalwe dat ek nie Amazon was nie, en ook nie Pornhub nie. En mislukking was net die eerste ware begin van 'n voorspelde sukses.

Toe het 'n vrou uit Napels, sonder my medewete, 'n argief van 300 stories saamgestel. Eendag het sy oor die telefoon vir my gesê: “Ek

gaan 'n uitgewervriend van my in Napels sien. Ek sal die stories vir hom gee om 'n boek te maak, en dan sal ons sien.”

Ek het geglimlag. Maar my antwoord was: “Wat ook al gebeur, ons sal altyd alles helfte-helfte deel.”

Sy het na my gekyk soos 'n moeder na haar jongste kind kyk, die een wat volgens haar die meeste liefde nodig het bloot omdat hy laaste gebore is. Maar net moeders weet dat die jongste eerste kom wanneer dit by aandag kom.

Drie maande later het sy gebel om te sê dat die uitgewer die projek afgekeur het. Hy het herhalings gevind, inligting op die web raakgesien. In 'n paar woorde, tussen die reëls, het hy vir my gesê ek is 'n bedrieër wat kopieer. Hy het homself geregverdig deur te sê dat dit 'n soort letterkunde is wat nie geskik is vir die huidige mark nie, baanbrekend, iets wat hy nie sou uitgee nie.

Toe het ek my vriendin gevra vir 'n afskrif van haar lêer, met my 300 stories daarin. Sy het vir my gesê dat 'n erge kragstuwing haar hardeskyf gebraai het en dat sy nie meer 'n afskrif gehad het nie.

Ek het haar bedank. En in 15 dae het ek al die stories herskryf, met die geduld wat my nog altyd gekenmerk het en net een gedagte om my aan die gang te kry: 'n afwysing is bloot 'n bevordering om beter te doen en meer te doen.

Ek het my tot 'n Italiaanse uitgewer gewend, wat my eerste boek vervaardig en uitgegee het: sonder ervaring het ek raad gevra by mense wat langer as ek geskryf het, 1 500 euro betaal en die 50 gratis eksemplare ontvang wat in die kontrak bepaal is. Die boek het deur al die uitgewerskanale uitgegaan en is vandag nog beskikbaar, hoewel ek, ten spyte van die regseise, nog nooit enige tantième betaal is nie.

Dit was toe dat ek begin verstaan het dat die bandiete van die poskoets afgeklim het en, sonder dat iemand dit agtergekom of besef het, hulle in kantore gevestig het en hulleself uitgewers noem. Ek praat uitsluitlik oor die uitgewers met wie ek direk te doen gehad het, sonder om hulle te noem.

Ek moet my prokureur se raad volg, want as ek “alle uitgewers” geskryf het, sou die eerste hofsake opgedaag het. Ek sou hulle spel gespeel het, nie myne nie. Hahahahaha.

Ek het gedink dit is ’n Italiaanse verskynsel, so ek het na Amerika gegaan, waar ek 14 boeke van 150 tot 210 bladsye uitgegee het, wat vandag nog te koop is, ook op Amazon. Maar ek het nooit enige tantième gesien nie, en die boeke het te koop gebly selfs nadat ek die toestemming om hulle te versprei teruggetrek het.

Maar omdat ek Kalabries is, hardkoppig, het ek na verdere bevestiging gesoek, en die ander uitgewers met wie ek direk te doen gehad het, het almal dieselfde patroon gevolg: hulle het die boeke gevat, hulle uitgegee en die geld ingevorder, my nie tantième betaal nie en die publikasies nie verwyder nie, ten spyte van my versoeke as onafhanklike skrywer.

Toe kom ek eendag by AMAZON aan: die UITGEWERSBAAS.

Hier het die spel byna dadelik die einde van die pad bereik. Nadat ek 40 boeke in 7 dae uitgegee het, is boek nr. 41 gepubliseer en, net 1 uur later, het 10 e-posse aangekom. Amazon het my daarvan beskuldig dat ek sy algoritme manipuleer, my rekening geblokkeer en vir my gesê dat dit geen tantième sou betaal op die boeke wat ek uitgegee het nie. Kortom, soos ek dit sou stel, het ek hulle algoritme laat ontplof. Maar ek het nie die verkope versin nie: 12 van my vriende, mense wat met hulle voor- en vanne

identifiseerbaar is, het my boeke gekoop juis sodat ek 'n konkrete kontrole op die verkope kon doen. En, soos ek beleef en gedokumenteer het, het my boeke ná die blokkering van my rekening beskikbaar gebly en nog 60 dae lank verkoop, sonder dat die ooreenstemmende tantième aan my betaal is. My eerste sukses: om vir Bezos geld te gee om sy jag vol brandstof te maak.

Toe, om te bevestig wat voorheen gebeur het, het ek 'n toets gedoen met 'n Europese uitgewer, STREETLIB, wat 100 e-boeke in ses tale in 30 dae uitgegee het. Hulle het dadelik al die Europese markte en universiteite bereik, en in minder as 50 dae meer as 1 365 eksemplare teen 13,90 euro verkoop.

Toe ek meer begin uitgee het, het hulle vir my gesê dat hulle vir die ISBN's van die eerste 100 e-boeke betaal en dat ek die koste vir die volgende sou moes dra.

Hulle het ook gevra of ek die verspreiding na ander kleinhandelaars wou uitbrei, om die aanbod aantrekliker te maak.

Hulle het beweer dat ISBN's dien om die skrywer te beskerm. Maar 'n ISBN identifiseer 'n uitgawe van 'n publikasie; dit beskerm nie kopiereg nie. Vir my was dit 'n leuen om dit as beskerming vir die skrywer voor te hou. En die besigheid wat rondom ISBN-bestuur en uitgewery gebou is, soos ek dit beleef het, het uiteindelik die uitgewer se belange gedien, nie myne nie.

Ek het 'n gesertifiseerde e-pos gestuur waarin ek gevra het dat hulle al die boeke van die mark verwyder, en vir hulle gesê dat hulle al die geld kon hou, insluitend die tantième wat reeds verdien is en dié wat nog sou oploop, sodat hulle hulle besigheid 'n goeie inspuiting van fondse kon gee.

En toe het ek besluit om alles self te doen. Ná 'n eerste oefenwebwerf is die huidige een gebore, steeds as onafhanklike

skrywer, sonder borge en sonder beskerming.

Dit was soos om skool toe te gaan, maar ek was net 60 en ek wou verstaan wat ek doen. Toe het ek ALPHABET teëgekom, maar ek het geen idee gehad wie de fok hulle was nie. Ek het gedink dit is 'n skool vir ongeletterde mense wat deur 'n Indiër bestuur word, en ek was op die ou end nie heeltemal verkeerd nie, want op my reis, as ek wou leer, sou ek binêre kode (0–1) moes gebruik, nie die menslike desimale stelsel (0–1–2–3–4–5–6–7–8–9) nie: die enigste manier om te slaag was om die teendeel te bewys.

Binne 'n boek is daar 'n narratief, 'n storie, 'n gebeurtenis, die konstruksie, die uitleg, die omslag, die vertaling. En dan?

Die web, as dit aandag aan jou gee, as dit jou ernstig opneem, as dit dink jy is nie 'n bandiet nie, gee jou waarde en indekseer jou in sy eie tyd. En wat gebeur dan?

Wie is die web?

BING, GOOGLE, YANDEX, YAHOO. As jy daarin is, kan jy werklik sê dat elke huis waar soggens melk vir ontbyt gekook word, dieselfde huis is wat jou lees.

Anders moet jy jou tevrede stel met sosiale media, waar mense stories oor hulle buurman vertel. Dit maak die nuus.

As jy dan wil verkoop, moet jy betaal voordat jy invorder. Dit lyk soos die teenoorgestelde van handel, maar dit is net binêre kode.

Jy begin met ADS-veldtogte, advertensies, sosiale media, konsultante, agentskappe, en om wat jy produseer met ander te deel, sonder om seker te weet wat in jou sak gaan beland.

Dit is asof jy na 'n casino gaan: jy weet met hoeveel geld jy ingaan, maar jy sal nooit weet met hoeveel jy uitkom nie, en die eienaar

van die casino verloor nooit nie.

As jy nie verkoop nie en jou werk weggee, is jy 'n probleem. En hoe groot 'n probleem jy is, word net gemeet aan die werk wat jy lewer, hoe jy dit lewer en wanneer jy dit lewer.

En die waarde van jou storievertelling, die waarde wat jy dink jou sal help om jouself te bemark, word vergeet. Selfs wanneer die redaksionele gehalte van die inhoud op 9 uit 10 staan.

Jy pas nie in die formaat nie. Dit is asof jy 'n skoenwinkel binnestap en skoengrootte 99 vra, terwyl die web en die hele uitgewersbedryf hoogstens tot grootte 50 gaan, en nie vir almal nie.

En dan soek jy raad. Jy is alleen. Jou familie is die vyand omdat hulle nie verstaan nie, jou vriende is bloot 'n pragtige jaloesie vermom as welwillendheid, en jou vyande is eintlik die toeskouers wat jou in stilte bewonder.

Dan soek jy dwaaslik skuiling by wat KI te sê het. Jy is intelligent; jy weet hoe hierdie stelsels werk. Jy het 10 van hulle om te sien of hulle patrone ooreenstem, en daar is dae wanneer hulle jou vertel waarom jy aanhou en dae wanneer hulle jou vertel dat jy nie kan aangaan nie, omdat almal bang is vir die magtiges en niemand teen die stelsel opstaan nie.

As dit werklik so was, sou daar nooit oorloë gewees het nie, die enigste dae wat ons vrede waarborg. Jy sal dink dit is absurd: lees net weer die menslike geskiedenis, en jy sal verbaas wees om te sien dat dit is soos ek jou sê.

DIT WAS NOOIT REGTIG MAKLIK NIE, maar onthou altyd dat dit nooit onmoontlik was nie, en vroue herken dit altyd, en net in mense wat bekwaam is.

Ferdinando Frega
BLADEFREGA · Nando the Scribe